

И тъй, чернѣющитѣ се облаци надъ България прѣзъ XIV-я вѣкъ, сгъстявани подъ бури и вихрове, отъ 1361 г. се надвѣсватъ къмъ сърдцето на българитѣ и срѣдъ ужасенъ грохотъ се изливатъ надъ тѣхъ въ пепель и кръвъ.

не ще сж придружили Баязида до Търново, а отъ къмъ Янтра се смѣчатъ къмъ Ловечъ (Lagocza). Възможно е, българитѣ по тоя край, окуражавани или подстрѣжавани отъ Стефана, да сж взели участие срѣщу турцитѣ, защото Стефанъ до послѣдната минута е държалъ дволично поведение къмъ Баязида. Въ тая смисълъ, зачатъци отъ потурчване въ Ловченско могатъ да се трѣсятъ именно отъ 1396 г., когато слѣдъ побѣдата, Баязидъ излива своята яростъ върху всички, които сж държели измѣнническо поведение. Нишки отъ съдѣйствие на българитѣ къмъ християнскитѣ съюзници лежатъ въ самия фактъ, че Страшимиръ доброволно прѣдава Видинскитѣ ключове на тия съюзници, за което е билъ плѣненъ отъ Баязида заедно съ сина си. Въ израза на Бусико: „и другитѣ чужденци които дойдоха отъ разни страни на бойното поле“, понятието „чужденци“ ще обгрѣща и българитѣ, а не самовласи, нѣмци, маджари, чехи и т. н. (et les autres estrangers qui estoient venus de divers pays pour estre à la bataille). Въ редоветѣ на Баязида ще сж участвували, като войници, не само акънджиитѣ, които както ще се види сж били повечето българи и прѣдвождани отъ ренегатъ български боляринъ, но и записанитѣ въ списъцитѣ на войнишкитѣ села заселища, въ числото на които е влизалъ и Сливенъ.